ग्रावधिश्रितस्याऽन्यस्याब्राह्मणयोः क्षत्रियवैश्ययोर्भक्षणप्रतिषेधात् तयोः सोमे ता॰ प्राभाव इति सम्प्रदायकारः ।

बहुषु गृहपतये ॥३॥ सत्रेषु ब॰षु दीक्षितेषु सत्सु गृ॰यऽएव व्रतमिश्रं तानूनप्त्रं प्रयच्छति नान्येभ्यः तस्माद्यद्यपि॰ह्येयुरिति (३.४.२.१५) श्रुतत्वात् ।

अग्ने व्रतपा इत्याहवनीये (५.६) समिधमाधाय मदन्तीरुपस्पृश्य गाढतरं मुष्टिमेखलं कुरुते ॥४॥ दीक्षितः · अवान्तरदीक्षेयम् अतो यजमान एव करोति ।

पत्नी च गार्हपत्ये तूष्णीम् ॥५॥ पत्नी च तूष्णीं गा॰त्ये समिधमाधाय स्वमदन्तीरुपस्पृश्य मु॰ष्णं गाढतरं कुरुते · अनेकयजमानके सर्वेषां पत्नीयजमानानामवान्तरदीक्षा भवति क्रमेण · नानागार्हपत्यपक्षे स्वस्वगार्हपत्ये पत्न्यः समिदाधानं कुर्वन्ति एकगार्हपत्यपक्षे तु तस्मिन्नेव ।

मदन्तीरुपस्पृश्य यजमानषष्ठाः सोममाप्याययन्त्यंशुरंशुरिति (५.७) ॥६॥ यजमानसम्बन्धिनीर्मदन्तीः य॰ष्ठा ब्रह्मोद्गातृहोत्रध्वर्युग्नीध्राः पञ्चऽर्त्विजः सो॰न्ति शाखान्तरात् षष्ठो यजमानो भवति · विस्रंसस्य राजानं सहिरण्यैः पाणिभिराप्याययन्तीत्यापस्तम्बः अतो मद॰स्पृश्य अनामिकायां हिरण्यबन्धनं कर्तव्यम् ततो विस्रंस्य सोममाप्यायनमिति · एवमेवान्येषु सूत्रेषु पठितमस्ति · अनेकयजमानके त्वेक एवाप्यायते परार्थत्वात् · आप्यायनं चात्रालम्भनमात्रम् न सोमप्रक्षेपः नियतपरिमाणत्वात् । अग्निष्टुदादिषु चास्य मन्त्रस्य विपरिणामः अग्नय ऽएकधन॰ आ तुभ्यमग्निः ॰त्वमग्नये प्यायस्वेति · इन्द्रस्तुति यथाश्रुत एव · सूर्यस्तुति सूर्यायैकधन॰ आ तुभ्यं सूर्यः ॰सूर्याय प्यायस्वेति · वैश्वदेवस्तुति विश्वेभ्यो देवेभ्य एकधनविद्यः आ तुभ्यं विश्वे देवाः प्यायन्तामा त्वं विश्वेभ्यो देवेभ्यः प्यायस्वेति · सुत्यानेकत्वे सुत्येऽअशीय सुत्या अशीयेत्येवमूहः इति शाङ्खायनभाष्ये (५.८.३) · न्यग्रोधश्चेत् तस्याप्यायनमात्रं तूष्णीम् तस्यानिन्द्रार्थत्वेन मन्त्रस्याप्राप्तिः · अथवा फलचमसस्य यजमानचमससाध्ययागसाधनत्वात् सोऽपीन्द्रार्थो भवति सोमवत् अंशुरंशुर्वां देवौ सोमन्यग्रोधावाप्यायताम् आ युवाभ्यामिन्द्रः प्यायतामा युवामिन्द्राय प्यायेथाम् आप्यायतमस्मान् स्वस्ति वां देवौ सोमन्यग्रोधौ सुत्यामित्यूहो भवत्यस्मिन्पक्षे युक्तोऽयं पक्षः ।